

NADYMACZ (1) *sb m*

Oba a jasne.

sg [N nadymacz.] ∅ G nadymacza.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. w innym znaczeniu.

Prawdopodobnie urządzenie służące do pompowania wody: musiał vczynić iákązkolwiek obronę/ co bys niepułzczał wody gościnnéy w Staw. Tb ieft/ vczyniwłzy iáką Grobelkę/ [...] żeby to było miáfto nádymáčzá. Strum N; [Nadymacz 1, tarliska 4. LustrSand 14].

KCh